

8 Любовь та̀ никога не престанѣва: а̀ пророчества та̀ ще да се прекрататъ, ѝ азъци те ще да малкнатъ. ѝ знаніе то ще да и́счезне.

9 Защото (ніе) ѿ части знаеме ѝ ѿ части пророчествѣваме:

10 Но когато дойде совершено то, тогата ще да се прекрати частно то.

11 Когато азъ бѣхъ малко дѣте, като дѣте говорехъ, като дѣте мѣдровахъ, като дѣте размышлявахъ: а̀ когато станяхъ мжжъ ѿхвжрлихъ дѣтински те(работы).

12 Сегà ние глѣдаме като презъ (мжтно) оглѣдало гадателно. но тогата (ще да видиме) лице съ лице: сегà знамъ ѿ части. но тогата ще да познаемъ. какъ бо то що въдохъ ѝ азъ познахъ.

13 Сегà стоатъ тѣа три (докродѣтели), вѣра, надежда, любовь: но най голѣма ѐ ѿ нихъ любовь та̀.

ГЛАВА ДІ.

АРХШТѢСѢ за любовь та̀, ѝ желайте съ ревность (да имате ѝ) духовни те (дарованїа): а̀ найвече да пророчествѣвате.

2 Защото който говори съ (незнаенъ) азъкъ, не говори на человекъ те, но на Бга: защото никой (мѣ)

не разбира, но онъ говори тайнства съ (своѣатъ си) духъ.

3 Я който пророчествѣва, той говори на человекъ те за назиданіе ѝ оутѣшеніе ѝ оутвержденіе.

4 Който говори съ (незнаенъ) азъкъ, той себе назидѣва: а̀ който пророчествѣва той назидѣва цѣрква

5 И азъ желемъ сички те вше да говорите съ (различны) азъци, но побече (желаемъ) да пророчествѣвате: защото по голѣмъ ѐ който пророчествѣва, нежели който говори съ (чѣжди) азъци: ѿсѣнь ако ги не толкъва, за да пріема цѣрква та назиданіе.

6 Воистиннѣ, кратіе, ако дойдемъ коды васъ, ѝ нацнемъ да говоримъ съ (незнаены) азъци, каква полза щехъ да ви оучинимъ, ако не кѣхъ ви говорилъ съ и́засненіе, и́ли съ познаніе, и́ли съ пророчество, и́ли съ подченіе;

7 Какъто ѝ бездъшны те (вѣщи) който издаватъ гласъ, като свирка та, и́ли гдсла те, ако не произнесатъ различны оударенїа, какъ ще да се разпознае онава што се свирѣ, и́ли што се држка:

8 И ако кѣ трѣба та и́здавала незначителнъ гласъ,